

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מיימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator										
מיימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ועוד: הוא כהיא, מה היא - לא חלקתה בה בין בתה לאם אמה, אף הוא - לא תחלוק בו בין בתו לאם אמו.		ז		!								
ולמאן דאמר סקילה חמורה - מהאי קושיא לא נידונה.		■		!								
אי מה הוא כלתו אסורה, אף היא כלתה אסורה				ז							◇	
אמר קרא אשת בנך היא משום אשת בנך אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום אשת בנה.	אביי:			!							◇	
בין למאן דאמר דון מינה ומינה, בין למאן דאמר דון מינה ואוקי באתרה - לא אתיא.	רבא:			!							◇	
למאן דאמר דון מינה ומינה:				■								
מה הוא כלתו אסורה - אף היא נמי כלתה אסורה, ומינה: מה הוא בסקילה - אף היא נמי בסקילה.				■								
למאן דאמר סקילה חמורה:				■								
איכא למיפרך: מה להוא - שכן אמו בסקילה, תאמר בהיא - שאמה בשרפה. ועוד: בתה בשרפה וכלתה בסקילה?	ז			!								
הוא בעצמו יוכיח, דבתו בשרפה וכלתו בסקילה.				!								
אלא, מה הוא לא חלקת בו בין אמו לכלתו, אף היא - לא תחלוק בה בין אמה לכלתה.	ז			!								
ולמאן דאמר שרפה חמורה מהאי קושיא לא נידונין.	■			!								
ולמאן דאמר דון מינה ואוקי באתרה:				■								
מה הוא כלתו אסורה - אף היא כלתה אסורה, ואוקי באתרה: התם הוא דבסקילה, אבל הכא - בשרפה, כדאשכחן באמה.				■								
למאן דאמר סקילה חמורה:				■								
איכא למיפרך: מה להוא - שכן אמו בסקילה, תאמר בהיא - שאמה בשרפה. ועוד: מה הוא חלקת בו בין בתו לכלתו - אף היא תחלוק בה בין בתה לכלתה.	ז			!								
ולמאן דאמר נמי שרפה חמורה - מהאי קושיא לא נידונין.	■			!								
בתו מאנסתו מניין?											^	◇
קל וחומר, על בת בתו ענוש, על בתו לא כל שכן?	האמר אביי:										!	◇
וכי עונשין מן הדין?										ז		
גלויי מילתא בעלמא הוא.										!		
אתיא הנה, הנה, אתיא זמה, זמה.	רבא אמר: אמר לי רבי יצחק בר אבדימי:										!	◇
לפי שלא למדנו לבתו מאנסתו, הוצרך הכתוב לומר (ויקרא כ"א) ובת איש כהן.	תני אבוה דרבי אבין:										!	◇
אי מה בת כהן היא בשרפה ואין בועלה בשרפה, אף בתו מאנסתו - היא בשרפה ואין בועלה בשרפה?										ז		◇
אמר קרא (ויקרא כ"א) את אביה היא מחללת - מי שמחללת את אביה, יצתה זו שאביה מחללה.	אביי:									!		◇
בשלמא התם - אפיקתיה מדינא דבת כהן ואוקימתה אדינא דבת ישראל, הכא - אדינא דמאן מוקמת ליה? אדינא דפנוייה מוקמת ליה?	רבא:									!		◇
אזהרה לבתו מאנסתו מניין?											ז	◇
בשלמא לאביי ורבא - מהיכא דנפקא להו עונש מהתם נפקא להו אזהרה. אלא לדתני אבוה דרבי אבין מאי?											ז	◇
אמר קרא (ויקרא י"ט) אל תחלל את בתך להזנותה.	רבי אילעא:									!		◇
האי אל תחלל את בתך להזנותה להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה מתקיף לה רבי יעקב אזהרה דרב אחא בר יעקב:										ז		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אל תחלל את בתך להזנותה יכול כהן המשיא את בתו ללוי וישראל הכתוב מדבר - תלמוד לומר להזנותה - בחילול שבנות הכתוב מדבר, במוסר את בתו שלא לשם אישות.	לכדתניא:											עו.
אם כן לימא קרא אל תחל, מאי אל תחלל - שמע מינה תרתי.												עו.
ואבוי ורבא, האי אל תחלל את בתך להזנותה מאי עבדי ליה												עו.
זה המשיא את בתו לזקן.												עו.
אל תחלל את בתך להזנותה, רבי אליעזר אומר: זה המשיא את בתו לזקן	כדתניא: [רבי אליעזר]											עו.
זה המשהא בתו בוגרת.	רבי עקיבא:											עו.
אין לך עני בישראל אלא רשע ערום, והמשהא בתו בוגרת.	רב כהנא משום רבי עקיבא:											עו.
אטו המשהא בתו בוגרת לאו רשע ערום הוא?												עו.
הכי קאמר: איזהו עני רשע ערום - זה המשהא בתו בוגרת.	אביי:											עו:
הוי זהיר מן היועצך לפי דרכו.	ואמר רב כהנא משום רבי עקיבא:											עו:
המשיא את בתו לזקן, והמשיא אשה לבנו קטן, והמחזיר אבידה לנכרי - עליו הכתוב אומר (דברים כ"ט) למען ספות הרוה את הצמאה לא יאבה ה' סלח לו.	רב יהודה אמר רב:											עו:
האזהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדריך בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפירקן - עליו הכתוב אומר (איוב ה') וידעת כי שלום אהלך ופקדת נזך ולא תחטא	מיתבי:											עו:
סמוך לפירקן שאני.												עו:
האזהב את שכיניו, והמקרב את קרוביו, והנושא את בת אחותו, והמלוה סלע לעני בשעת דוחקו - עליו הכתוב אומר (ישעיהו נ"ח) אז תקרא וה' יענה.	תנו רבנן:											עו:
(ויקרא כ') אתו ואתהן - אותו ואת אחת מהן, דברי רבי ישמעאל.	תנו רבנן: [רבי ישמעאל]											עו:
אותו ואת שתיהן.	רבי עקיבא:											עו:
מאי בינייהו?												עו:
משמעות דורשים איכא בינייהו.	אביי:											עו:
אתו ואתהן - אותו ואת אחת מהן, שכן בלשון יוני קורין לאחת, הינא. ואם חמותו מדרשא אתיא.	רבי ישמעאל סבר:											עו:
אתו ואתהן - אותו ואת שתיהן, ואם חמותו הכא כתיבא.	רבי עקיבא סבר:											עו:
חמותו לאחר מיתה איכא בינייהו.	רבא:											עו:
חמותו לאחר מיתה - בשרפה	רבי ישמעאל סבר:											עו:
איטורא בעלמא.	רבי עקיבא סבר:											עו:
ואלו הנהרגין: הרוצח, ואנשי עיר הנדחת.												עו:
רוצח שהכה את רעהו באבן או בברזל, וכבש עליו לתוך המים או לתוך האור ואינו יכול לעלות משם ומת - חייב. דחפו לתוך המים, או לתוך האור, ויכול לעלות משם, ומת - פטור.												עו:
שיסה בו את הכלב, שיסה בו את הנחש - פטור.												עו:
השיך בו את הנחש - רבי יהודה מחייב	[רבי יהודה]											עו:
פוטרין.	חכמים:											עו:
מפני מה לא נאמרה יד בברזל - שהברזל ממית בכל שהוא.	שמואל:											עו:
גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שהברזל ממית בכל שהוא, לפיכך לא נתנה תורה בו שיעור.	תניא נמי הכי, רבי:											עו:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

סנהדרין-הנשרפין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
והני מילי דברויה מיברז.												■	
וכבש עליו לתוך המים.													■ <
רישא רבותא קא משמע לן וסיפא רבותא קא משמע לן.												■	◇
רישא רבותא קא משמע לן: אף על גב דלאו איהו דחפו, כיון דאין יכול לעלות משם ומת - חייב.												■	
סיפא רבותא קא משמע לן: אף על גב דדחפו, כיון דיכול לעלות משם ומת - פטור.												■	
כבש מנלן?												■	◇ ^
דאמר קרא (במדבר ל"ה) או באיבה, לרבות את המצמצם.	שמואל:											!	◇
ההוא גברא דמצמצמא לחיותא דחבריה בשימשא, ומתה, רבינא מחייב	[רבינא]											■	◇
פטור.	רב אחא בר רב:											■	◇
רבינא מחייב: קל וחומר, ומה רוצח שלא עשה בו שוגג כמזיד ואונס כרצון - חייב בו את המצמצם, נזקין שעשה בהן שוגג כמזיד ואונס כרצון - אינו דין שחייב בהן את המצמצם?	[רבינא]											■	◇